

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenskim državnim poslancem.

Iz Istre.

Namenili smo se, ako ne temeljito, vendar vsaj površno razpravljati o naših žalostnih odnošajih, o naših slabih močeh, o naših predrznih nasprotnikih in konstatovati, da še živimo, da se gibljemo, junško borimo, da pa napredovati ne moremo prav, ker smo nekako osamljeni. Veselo poudarjati moremo samo jedno: Slovenci in Hrvati smo jedini, bratski se podpiramo, skupno delujemo, skupno prenašamo vse težave in trpljenje. Razpravo, želimo, da pazljivo motrijo slovenski državni poslanci; zato je na nje naslovljena. Kajti, ne da bi hoteli z očitani koga žaliti, dozdeva se nam vendar, da je bilo vedenje slovenskih poslancev na Dunaji do zdaj nekako ozkosrčno, njih postopanje nekako omejeno na posamične dežele, katere zastopajo. In to želimo, da bi se popravilo. Poslanec, ki je prisegel na slovenski program, ni več kranjski, ni štajerski, ni goriški — on je slovenski poslanec.

Z veseljem pozdravili smo vselej vest, da so na pr. poslanci priborili Kranjske to ali ono, ako je bilo v korist njenim posebnostim. Nikakor pa se nismo mogli veseliti pridobitvam, ki se tičejo celote — Slovenije — a so se milostno samo Kranjske naklonile.*) Ne da bi bili zavidni Kranjcem. Bilo bi sramotno, krvnemu bratu ne privoščiti, ako se mu kaj bolje godi. Nego mi se postavljamo na stališče slovenskega programa, a naši poslanci, kakor je videti, na stališče obstoječih razmer. Iz našega stališča je stvar jasna, ne treba je dokazovati. Menimo pa, da tudi iz oportunnega se preveč ne sme prezirati skupnost Slovencev. V deželnih zborih, kjer smo še ločeni, naj velja deželna politika in tudi tu ne izključljivo. A v državnem zboru, kjer se poslanec zmatra kot poslanec cele države, naj izginejo deželne meje.

Priborite Kranjske vse, kar si želimo, priborite jej narodni urad, narodno šolo itd., kaj bode to koristilo Sloveniji? Ne tajimo, nam Nekranjcem bode to dobra naslomba, nas bode navduševalo pri

*) I te neso bile Bog ve kacega obsega ali pomena a vsaj volja in namera bila je dobra — za Kranjce.

Pisatelj.

delu. Ali ravno tako bode spodbujalo nasprotnike, katerim smo na milost in nemilost izročeni in kateri neso izberčni v sredstvih, da nas bodejo tem odločneje tujčili in zatirali. In vedite, da bije marsikje že najmanjša ura rešiti narod gotovega pogina. Na Kranjskem pa mora na ta način vedno pridobivati stranka, proti katere se je baš pri sedanjih državnoborskih volitvah v bran postavilo vse nezavisno kranjsko slovenstvo.

Naposled niti Kranjske niti delom družih dežel ne bodo koristile najbolje, najvažnejše pridobitve. Delo bode protivnikom tembolj olajšano, ker bode oslabiljeno slovenstvo, že zdaj nemogočno po broji. Slovenci nismo v tako prijetnem položaju, da bi mogli niti najmanjši del svojega prepustiti nasprotnikom. Vsaj tudi veliki narodi, kakor so naši ljubljenski sosedi Italijani in Nemci, iščejo svoje celo tam, kjer jih ni. Dovolj je zgubljenega do zdaj. Naše gaslo bodi: Niti jednega Slovenca več lačnemu molohu!

Ozrite se v Istro. Redek je bil do zdaj Slovenec izven nje, ki bi jo bil vsaj površno poznal. In vender je v Istri po „nepripranski“ (!) statistiki poleg 122.000 Hrvatov 43.000 Slovencev. A doma imeli smo pesimistov dovolj in jih deloma še imamo. Hvala Bogu, zdaj nam vsaj nekoliko narašča inteligenca. Do zdaj je nismo imeli, posvetne namreč. Rodoljubna duhovščina, živeča sama v revščini, trudila se je za istrskega Slovana. Istra je izgubljena, o tem bil je prepričan vsakdo! A Istra rodila je zvestega sina, velicega rodoljuba: vladika Dobrila bil je steber svojemu narodu. Pri prvih direktnih volitvah v državni zbor bil je voljen v istočnoj Istri prvič in potem vedno slovanski poslanec, naš vrli dr. Dinko Vitezić. V zapadni polegali smo letos že v tretje — ako nas državni zbor na to obsodi.

Združeni Hrvati in Slovenci pokazali smo svetu prave lice Istre. Že narodno število dalo nam je $\frac{3}{10}$, a Italijanom samo $\frac{2}{10}$ prebivalstva. In to se ni oziralo na narodnost, nego na občevalni jezik in vršilo se je pod najhujim pritiskom. Me nismo delali te statistike, naši protivniki bili so na krmilu. V istini je Istra slovanska in treba izvzeti samo nekatera mesta, katerim nikdo italijanskega značaja ne odreka (n. p. Rovinju) in iz katerih izhaja moderni občevalni jezik.

Pogledimo kako je mogoče, da velika manjšina ukazuje močnej večini. Zarad kulture, s katero se hvali? Vsaj je znano, kako po ceni je bila nemška kultura na Kranjskem. Kultura naših Italijanov kaže se dovolj v njih smradnih mestih. Da imajo več inteligence, to je samo posledica razmer. Kulturo (italijansko) nam silijo, a dati nam je nečejo (prave)! Vsaj nam ne privoščijo ni narodne šole, ni narodne duhovščine, ni narodnega urada, z jedno besedo ničesar. Vlada mari kapital? Da! Naš seljak je pohleven, z malim zadovoljen. Ako pridela toliko da se pošteno preživi, srečen je. S trgovino se ne ukvarja: popolnem jo je prepustil priseljenim Karnjem. In to ga je uničilo. Slabša letina sledi slabej — vsako lani bolje — in kmet prisiljen je, zadolžiti se pri „gospodu“, ki je pred par leti v lesenih, okornih čizmah prikrevljal v deželo sestradan in suh, a pohleven in prijazen, da se je vsakemu smilil. Dalo se mu je zaslužka, pomagalo se mu je, kolikor mogoče, vsak se je veselil, ko je videl, da si je revež opomogel. Zdaj pa je velik gospod, mogočen, in brezozirno, brezvestno tlači in davi in izsezuje do nazega svojega dobitnika: „moštro deščava“!

Brezdušni karnjelski oderuh ima tedaj Slovana v pesteh. On ukazuje povsod, tudi pri volitvah. Skrbjeno je, da mu gre vse na roko. V Istri obstoje velike občine. Njih sedež je v mestu. Tako je tedaj omogočeno, da se vsake volitve vrše pod nadzorstvom krutih upnikov. Gorje mu, kdor glasuje proti njim! Pritisk je velikanski in z gotovostjo moremo trditi, da jednacega ni v celem širnem našem cesarstvu. Občine imajo večinoma ti naši dušmani v rokah. Oni zapravljajo občinsko premoženje in se debele iz kmetskih žuljev. Ako se katera občina osvobodi te more, zgodi se vselej z največjim, občudovanja vrednim požrtvovanjem, a vlada jo ovira (Buzet). (Dalje prib.)

Rusija v srednji Aziji.

Navzkrižnosti mej Rusijo in Anglijo, katere so nedavno spremljane od publicističnega bombasta, vznemirjale naš kontinent, umaknile so se z javnega pozornosti, a ostavile so nesrečno vprašanje: čemu je bilo toliko angleškega ropota samo zaradi tega, ker si Rusija osvojuje azijsko zemljo, ko se vender

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Sedemindvajseto poglavje.

Učilnica.

(Dalje.)

Ali je mogoče, vskliknil sem, da vi ne spregledate nevarnosti te naprave?

Povprašajte le naše učitelje, odgovoril je. Le jednega ne bode te našli, ki ne bi bil na naše mešane šole ponosen. Ta iznajdba in nje čast ste izvirno ameriški. Kot zmeraj imeli smo zaupanje v človeško naravo in svobodo; in kot vselej posrečilo se nam je. Nikjer ni pouk boljši, nikjer navičnost večja, kot je v tej nam toli dragi ustanovi. Tekmovanje mej obema spoloma jih kar največ spodbada. Kolikor mlad je tudi možki, sramuje se umakniti se ženski s prvega mesta, ženska je potrpežljiva ter hitreje razume; pri tem prvem pouku, ki nič odmišljenega ne obsega, je skoro zmeraj žen-

ska, ki zmaga. A to je le nebitvena stran vprašanja. Mlade deklice pri tej uravnavi pridobivajo toliko na značaji in določnosti, kolikor mladi dečki na blagosrčnosti. Deklice nas izpoznavajo in mej nama, dragi Danijel, in nevarni smo jim le toliko časa, dokler nas ne poznajo. Od dečkov spoštovane, se mlade deklice tudi mej seboj spoštujejo. Svobodne si izvolijo mesto, ki jim ugaja; in na primer o odpočitku jih naravna modrost odločuje od šolskih tovarišev. Mladi dečki pa se v naših učilnicah privadijo onemu nežnemu čuvstvu, oni viteški uljudnosti, katero nam le občevanje z ženskami dati zamore. Kaj je bolj divjaškega in bolj surovega, nego je angleški šolar, prepuščen sebi samemu in samovolji starejših svojih tovarišev? Ali ste čitali povest Tom Brown? Pri tej moramo zaradi olikanosti zarudeti. Jaz bi rajši živel mej rudečkožniki (amerikanskimi Indijanci) kot med učenci v Etonu in Rugby. V nas nasproti mladi ljudje skup vzrastajo: v šestnajstem letu, v dvajsetem letu so njih razmere še toli priproste, toli bratovske, kot bi še sedeli na istih šolskih klopih. Ženitve mej starimi šolskimi tovariši se sedaj pa sedaj ponavljajo; spoštovanje in prijateljstvo vzbudite ljubezen ter jo ohranite.

Ali so od vas toli oboževani Evropeci že izumili kaj tako krščanskega in popolnega?

To so le sanje, odvrnil sem.

Ustopite, nevernež, rekel je Humbug, in pričali se bode, da so te sanje le gola resnica.

Še jedno besedo, odvrnil sem mu. Vsi ti otroci, deniva so sami svetniki. Kje pa bode te našli zmognih ljudi, ki bi te nebeške čete odgojevali? Kateri učitelj bi zamogel ob jednom osrčevati bojazljive vaše deklice in krotiti viharne in silovite vaše dečke? Kje bi našli fenisa, ki bi bil v vsakej občini za čast in krepost vaših otrok odgovoren?

Le ustopite, odgovoril je Humbug; pri delu bode te videli Dino, svojo varovanko, in morebiti tudi drago vam Suzano.

Vi ste trčen, vskliknil sem, s palico ob tla udarši; kaj dvajsetletni ženski izročate možke, katerim že brada poganja? Zal poveljnik za tako vojsko! Pač ga morajo spoštovati.

Zopet nov predsodek starega sveta, dragi dohtar. Mlademu možkemu, ki svojo mater in sestro ljubi, ni nič bolj naravnega, nego je spoštovanje ženske; dosta manj naravnega je pokorščina nasproti učitelju, ki mu preti ter ga pokori. Sila ima malo

dosedaj ni niti posredno dotaknila angleškega gospodstva v Aziji? Rusija se ni jela še le pred dvema ali tremi leti bližati proti Indiji in Aralskemu morju, njena azijska politika v tej meri je stara nad dve sto let, vedno dosledna. Ako to Angliji v Indiji ni ljubo, od tod še ne sledi, da ruska država, porabivši svobodo narodskega prava, Angležem dela krivico. Zato je nepristranskim opazovalcem jasno, da so Angleži zadnjim diferencijam povod iz trte izvili, za to pa tudi dobili dober odgovor, namreč krasno blamažo. Prepričan je sedaj potihnil. A za kako dolgo? Iz zgodovine hočemo v naslednjem posneti dejanja, ki nam kažejo rusko ekspanzivnost po azijski zemlji skozi dve sto let, ekspanzivnost, ki ima na angleške ali drugotne odpore pripravljen odgovor, če treba še hujši, nego je obetal postati zadnji v rusko-angleškem sporu.

Kmalu, 1889. leta, bode dve sto let, da je car Peter I. Veliki sedel na prestol ruske države. On je svoj pogled obrnil tudi na Azijo. Iz kraja je hotel le na sever in jug do morja, ker je jedino tedanje pristanišče rusko, rekše Arhangel, skoraj let in dan ležalo v ledu. Zatorej se je vojeval proti Švedcem, vzel Livlandsko in Estlansko, založil je Peterburg in vzgradil trdnjavo Kronstadt, na jugu pa si je osvojil Asov (1697), položil temelj za mesta Taganrog in Peržanom je po triletni vojni 1724. leta vzel pokrajine Gilan, Masenderan in Asterabad. Asov je bil potem sicer izgubljen in tudi rečene pokrajine so, ker preoddaljene prišle nazaj pod roko Peržanov. Toda v vojni proti Turkom (1735—1739) so si Rusi z nova Asov pridobili, poleg tega tudi Krim, kateri pa so zopet odstopili, ko je Avstrija, njih zaveznica, bila jednostransko sklenila s Turčijo mir Belgrajski. Na vzhodu je ruska meja držala ob reki Ural do izvora, potem naravnost do Irliša. Zemljo na jugu mej Uralom in Irlišem si je že Peter I. vzel in ustrojil je pod imenom pokrajine Akmolinsk. Koncem prve polovice prošlega stoletja drži ruska meja od izvora Uralovega na jugovzhod do jezera Balkaškega, Rusi pa vendar še niso bili ob svobodnem sinjem morji. To se jim je odpiralo na jugu in jugovzhodu.

Konec dolge vojne s Turki (1768—74) je bil, da so Rusi dobili svobodno plovstvo po Črnem in Marmorskem morji, da so dosegli prost prehod skozi Dardanele, da so dobili nekoliko krajev na Krimskem, osvobodili tukaj tudi Tatarje in da so pod svoje pokroviteljstvo vzeli Moldavsko in Valaško. Katarina II., ki je vodila to vojno, je bila sklenila, da se na razvalinah Turčije postavi nova država za ruskega princa, njenega družega unuka Konstantina. Podati so se morali tudi Tatarji, njihov kan 1784. leta. Druga rusko-turška vojna (1787—92) donesla je Rusom zemljo mej Bugom in Dujestrom ter Okšakov. Osvojili so si tudi zemljo mej Uralom in jezerom Balkaškim, tako da je ob smrti Katarine (1796) ruska meja segala od severovzhodnega konca morja. Kaspiškega naravnost preko jezera Aralskega do jezera Balkaškega. V tretji vojni s Turčijo (1808 do 1812) pridobi si Rusija Besarabsko, trdnjave Izmail, Kočin in Bender. Tedaj stopi Rusija tudi proti Perziji in vzame jej zemljo Baku na zahodnem obrežju morja Kaspskega, potem pokrajine ob Kavkazu in ob reki Aras; tako navstane pokrajina Transkavkaška. Druga vojna s Peržani (1825—1828) spravi

Erivo in Nahičevan pod Rusijo, ki je tako zavladala v armenskem pogorju in upliv dobila v vse armenske kristijane na Turškem in v Perziji. Po četrti vojni s Turčijo (1828—29) dobi Rusija z mirom Drinopoljskim otoke ob izlivu Dunava in trdnjave na vzhodnem bregu Črnega morja. Kar je 1839. leta podjela proti kanu Kive, se jej ni pogodilo zavoljo hude zime. Krimska vojna (1853—56) je Rusijo nemilo zadela; morala je Turčiji odstopiti zemljo pri izlivu Dunava in vrniti jej pridobljeni Kars. Po tem se je Rusija od tod obrnila, a tem bolj se je jela širiti po Aziji. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 11. junija.

Povedali smo že, da Przeszovci letos neso hoteli udeležiti se volitve za **državni zbor**. To mesto voli vkupe z Jaroslavom. Leta 1879. leta sta se bili ti mesti sporazumeli, da bodo jedenkrat volili Jaroslavca, drugikrat pa Przeszovca za poslanca. Przeszovci so tedaj vsi glasovali za kandidata, katerega so želeli Jaroslavci, letos bi pa bili imeli Przeszovci postaviti svojega kandidata. O tem pa Jaroslavci neso hoteli nič slišati in so zopet postavili svojega kandidata. Centralni volilni odbor je pa potrdil kandidato Jaroslavcev. Sedaj so hoteli Przeszovci kar postaviti svojega kandidata. Ker pa imajo manj volilcev kakor Jaroslavci, morali bi bili nekaj poslednjih pridobiti na svojo stran. Odposlali so nekaj agitatorjev v Jaroslav. Privrženci Jaroslavskega kandidata, ki je tudi mestni župan, so se pa zagrozili, da hočejo kosti polomiti Przeszovskim agitatorjem, in res so morali slednji iz mesta pobeegniti, ne da bi bili kaj opravili. Sedaj Przeszovcem ni drugega kazalo, kakor izdržati se volitve. Prosi pa hočejo državni zbor, da bi v bodoče Przeszov odločil od Jaroslavskega volilnega okraja in pridružil kakemu drugemu. Posebno hud je pa bil volilni boj v Kolomeji mej dosedanjim poslancem dr. Blochom in dr. Bykom, katerega je postavil centralni volilni odbor. Židje so vsi bili za dr. Blocha, moški so agitovali zanj na vse kriplje, ženske so pa molile, da bi bil voljen. In res je dobil 1672 glasov dr. Byk pa samo 1655. — Levovska trgovska zbornica izvolila je podžupana in deželnega odbornika Mohackega svojim državnim poslancem, Tržaški pa Vucetiha.

Vnanje države.

Povišanje carin, katero je sklenil nemški državni zbor, bode mnogo škodovalo **Rusiji**. Poslednja je pa že primerno odgovorila na te nemške naredbe. Povišala je carina na uvoz kovinskih izdelkov tako izdatno, da je s tem skoro popolnem zabranjen uhod nemškim kovinskim proizvodom, domača obrtništva pa popolnem zavarovana. Jednaki koraki pričakovati so tudi od drugih držav.

Predvčeraj se je slovensko otvorilo **bolgarsko** narodno sobranje. Prestolni govor omenja, da se je knez, potujoč po deželi, zopet preveril, da mu je narod udan. Zbornici se bode predložila pogodba, katero je sklenila vlada zastran gradjenja železnice Caribrod-Bakarel.

Vzhodnjermeljski generalni guverner Gavril Krestović izdal je ukaz, da se konfiskuje in zapreči razširjenje proklamacije Kusteva, katera nagovarja Bolgare, da naj oboroženi uderó v Make-donijo. Glavnega urednika lista „Južna Bolgarija“, Semerzina, kateri je bil natisnil to proklamacijo v svojem listu, so že zaprli in ga bodo postavili pred sodišče.

Nemci začenjajo spoznavati, da so predaleč zašli s svojo gorečnostjo za izganjanje Poljakov. Mnogim, katerim se je že bilo zaukazalo nemudoma

izseliti se, je pruska vlada dovolila še na nedolgo čas ostati. Z Rusijo se pa sedaj diplomatsko pogaja nemška vlada, da bi vzprejela one Poljake, ki so že zgubili rusko državljanstvo, nemškega pa ne pridobili.

Turčija neče drugače zasesti Suakima, kakor, da Angleži določijo obrok, do kdaj njih čete ostavijo Egipt. O tem pa v Londonu ne marajo nič slišati. Najbrž bodo angleške čete zopet in za stalno zasele Suakim, ako Turčija ostane pri svoji trmi.

Jutri se bode odločilo, kak bode izid **angleške** ministerske krize. Ministerstvo bode že naznani o zbornici, ali je kraljica vsprejela demisijo ali ne. Gladstone sam šel je k njej v Balmoral, kjer sedaj biva. Ako bode kraljica vsprejela ostavko, prisiljeni bodo konservativci, radi ali ne radi, prevzeti vlado, ako nečejo izgubiti vsega upliva pri narodu. Konservativno ministerstvo pa s to zbornico ne bode moglo vladati, moralo jo bode razpustiti. V zbornici imajo liberalci večino. Vlada je ostala s svojimi predlogi le zato v manjšini, ker je pri seji manjkalo nad 70 liberalcev in so Irci glasovali z opozicijo. Irci pa tudi ne bodo podpirali konservativne vlade. Nove volitve bode tedaj takoj neizogibne. Ker je vsled volilne reforme mnogo nižje obdavkovanih pridobilo volilno pravico, in bodo ti najbrž glasovali za liberalce, bodo volitve skoraj gotovo za liberalce ugodno izpale. Po volitvah bode tedaj moralo konservativno ministerstvo zopet narediti prostor liberalnemu. Gladstone pa vsled svoje visoke starosti najbrž ne bode več prevzel vodstva vlade. — Kakor smo že jedenkrat omenili, angleški radikali hočejo, da se z Irsko začne milejšje postopati. Irski podkralj je nasvetoval, da se podaljšajo sledeče izimne naredbe za Irsko: 1. Zločince se sme soditi tudi v drugem okraji, nego je zločin storjen, da se na ta način zaprečijo oproščenja po pristranskih in z zločincem simpatizirajočih porotnikih; 2. sme se zaslišavati sumljiva osebe; 3. politične zločince naj sodijo posebna sodišča. Večina ministrov je bila za te predloge, radikali so se pa odločno uprli tem podkraljevim nasvetom. Kakor se misli, imeli se za to radikali svoje politične uzroke. Vedo namreč, da bode pri prihodnjih volitvah Parnellovi pridobili najmanj 70 sedežev, v mnogih angleških volilnih okrajih pa Irci lahko pomorejo radikalcem do zmage. Tako se utesne število radikalcev s podporo Ircev pomnožiti. Ako še jim še po-reči približati k sebi Parnellite, dobili bodo v zbornici jako mogočen upliv. Brez njih nobena stranka ne bode mogla vladati v Angliji.

Mej novim **krečanskim** guvernerjem in narodnim sobranjem se bode doseglo nekako sporazumenje. Konzuli drugih vlastij se prizadevajo, da odstranijo to nasprotje in da se ohrani mir.

Sedaj, ko so se angleške čete umaknile iz **Sudana**, je Mahdi začel se pomikati dalje proti Egiptu. Rad bi podjarmil to deželo. Konci maja so njegove čete vzele Kassalo. To mesto je bilo dobro utrjeno in broji 8000 prebivalcev. Branilo se je poldrugo leto proti sovražnikom. Sedaj bi bil Mahdi gotovo hitro dalje prodiral, ko bi ne bili Abesinci razbili jedne njegovih vojsk. Pri Ailetu ne daleč od italijanske trdnjave Monkullo je abesinski vojskovodja Ras-Alula popolnem razbil Madijeve čete. Pred bojem si je ta abesinski vojskovodja bil zagotovil pomoč italijanske posadke, ko bi jo bil potreboval.

Dopisi.

Iz Gorice, dne 9. junija. Volitve za Gorishko so končane. Izid ni povsem dovoljen, da si smemo biti z disciplino v obče prav zadovoljni. V kmetskih občinah bila je disciplina vzgledna, kajti od 255 oddanih glasov odpadla sta le dva. Ako pomislimo, da je izšla neka brošura proti našemu kandidatu ravno par dni pred volitvijo, ko ni bilo mogoče nanjo po domačem listu „Soča“ odgovarjati, brošura,

oblasti čez srce otroka; čim blagosrečeniši je otrok, tem bolj se bode upiral; a brez orožja je nasproti krotkosrčnosti in ljubezni. Tudi v tej točki izkušnja na laž stavi staro modrost, ki je le zastarela zmeta. Ženske iz Nove Anglije so z udanostjo pravih misijonarjev izselile se v popačene južne dežele ali pa v zahodne samote, da so mlade duše odgojevale ter jih Bogu in resnici pridobivale. Imamo učiteljice, ki se z vsakim lahko merijo, a našim najbolj nadarjenim učiteljem večkrat spodleti tam, kjer mlada Yankeenja prave čudeže dela. Otroci so ženskini, to je prirodo zakon in naša zasluga je le, da smo ga prvi spoznali in se po njem ravnali.

Amen, odgovoril sem, z ramami zmajaje. No, pojdiva občudovat te bojazljive ovce in te učljive kostrune, vojene od pastarice, ki je ravno tako nedolžna kot nje čreda.

V veliko sobano sem ustopil kaj slabe volje; kajti čez vse zoperno mi je brezumje. A na svojo sramoto moram priznati, komaj sem stopil v svetišče, že sem bil zapeljan.

Bil sem v prostorni sobani, v katero sta zrak in svetloba skozi velika okna prihajala; stene so bile čez vse snažne ter semtertja s priropisnimi

podobami ali pa s prirodoslovske in geometrijskimi oblikami pokrite. Vsak učenec imel je svoj podstavek (pult), osamljen s štirimi prehodi, ki so se krog njega križali. Pri tej likani mizi, kot zrcalo se sveteči, sedeč, sam in brez sosedov je učenec popolnem svoj gospodar. Če je razmišljen, če ne dela, odgovoren je popolnem sam. Učitelj z odra lahko nadzoruje te dolge vrste podstavkov, drug za drugim razstavljenih. Tega nadzorovanja pač malo trebuje častiželjni narod, kjer se vsak hoče izučiti, da bi do premoženja in javnega upliva prišel! Amerikancem njih napake hasnijo več, nego nam naše kreposti.

Dina je imela v bližnji sobi opraviti. Učiteljica v veliki sobi pa je bila moja Suzana. Ta trenutek je gospica sedem ali osem odrasčenih porednežev poučevala v merstvu; in učenci — to pravico moram jim izkazati —, so kot dobri dečki kaj pazno poslušali svojo ljubeznjivo učiteljico.

No, pojdite sem, dragi očka, rekla je Suzana vsa vesela, vzemite mel (kredo) ter pokažite nam lastnosti hipotenuznega kvadrata.

Kak nauček dokazovati, bilo bi mi kaj težavno; na francoskem vseučilišču bil sem predobro

izučen, da bi bil o merstvu kaj razumel. Kar sem o tej točki še ohranil, bila je le stara pesnica, katero najbrže še sedaj v okrožju politehniške šole po Calpigijevem napevu prebrenčevajo:

Le carré de l'hypoténuse
Est égal, si je ne m'abuse,
A la somme des deux carrés,
Faits sur les deux autres côtés.

Pustil sem tedaj Suzano, da je na desko narisala pravokotni trikotnik ABC, na vsakej stran pa kvadrat itd. itd. ter sem nazadnje zbežal, da hčeri ni bilo treba zaradi nevednosti očetove zarudeti.

V neki manjšej sobani (in takih je bilo osem) izpraševala je Dina devet- do desetletne otroke o veletokih in rekah francoskih. Čudil sem se njih spominu in njih vednosti; nasproti bil bi jaz kot Francoz, izpraševan iz zemljepisja ameriškega, tem mladim učenjakom vedel imenovati le Misisipi, Hudson in Potomak, jedine reke, katere sem kedaj imenovati slišal. Res nam je Amerika le malo mari (saj je toli oddaljena), ko se za Francijo, kraljico vsem znanostim in umetnostim, čezmerno zanimati morajo. To je le surovežev golo občudovanje naobraževanosti! (Dalje prih.)

ki je imela namen, ljudstvo in volilce begati, in ako pomislimo, da je bila volitev (razen dveh glasov) jednoglasna, razvidimo takoj, da so naši volilci za kmetijske občine bili razumni in disciplinovani, kakor si človek sme le želeči. Tudi v Furlaniji smo pripomogli mi Slovenci z našimi 18 glasovi konservativnemu kandidatu do zmage. Dobil je 70 glasov, nasprotni 35. Ko bi bilo naših 18 volilcev z nasprotnikom potegnili, dobil bi slednji 53 glasov, to je večino. Tudi v mestih in trgih je bila večina glasov slovenskih.

V veleposestvu smo bili manj srečni, dasi bi bili i tam lahko zmagali. Pri prvi volitvi dobil je knez Hohenlohe 127 glasov, grof Attems, Slogin kandidat, pa 107 in italijanski kandidat grof Pace 88. Prišli smo do ožje volitve mej Hohenlohe-om in Attems-om. Polovica italijanskih veleposestnikov, ki so volili Pace-ja prvokrat, šla je z Nemci za Hohenlohe, ki je dobil 167 glasov, dočim se je druga polovica unionistov odtegnila volitvi, naš kandidat dobil je 113 glasov. Žalibog, da se je hudemu pritisku, zvijači in pregovarjanju posrečilo odstraniti nam 30 glasov čisto slovenskih. Ko bi bili ti odpadniki volili Attemsa, dobil bi ta pri ožji volitvi 143 in Hohenlohe pa le 137 glasov, ostal bi torej v manjini. Kar je pa najžalostnejše je to, da so ti slovenski odpadniki slepo volili Hohenlohe a, ne da bi poznali njegov program, kajti da so ga poznali, ne verujemo, da so zanj glasovali. Mož je bil previden in je razvil program še le pred ožjo volitvijo v društvu „Unione“, kjer je mej drugim rekel: Jaz sem nasprotnik Slovanov (io sono nemico dei Slavi) in zmatram za Avstrijo nevarno tako politiko, po kateri bi so država slovanila, to je, da se bi, dalo Slovanom iste pravice, kakor drugim narodom. Na interpelacijo gledé srednjih šol odgovoril je, da zmatra narodne srednje šole kot utopijo. Ko bi se v tem oziru sploh kaj zgodilo, bi bil k večjemu za to, da se osnuje italijanska in nemška gimnazija v Gorici.

Pri vsem tem izrekla se je skoro polovica (40) onih veleposestnikov, ki so bili prej za Paceja, za tega kandidata, da si so se izrekli ravnateljstvo in vsi odborniki društva „Unione“ proti njemu. Komentara ni treba.

Da ne bode knez Hohenlohe, ki sovraži Slovane, zato ljubezni slovenske žel, to je naravno. Vlada in ž njo Ritterji in Boekmanni in drugi se jejo veter, kaj bodo želi, ugane lahko vsakdo.

Iz Trsta 8. junija. [Izv. dopis.] Zmaga je naša! Slovani Trsta in okolice zapišite z zlatimi črkami v našo zgodovino 7. dan junija 1885. Zapišimo si ga v srca naša v večni spomin. Zmagali smo najljutejšega sovražnika, zmagali smo ono svojat, ki nas potopiti hoče, ki nam želi smrt. Bratje! Kdo izmej vas ne bi se veselil. Veselite se, Slovenci od vseh strani, nad našo zmago, ker to ni samo zmaga tukajšnjih Slovanov, ampak ta zmaga je tudi zmaga avstrijska. Strli smo irredentovskemu zmagu glavo in ta dan smo dospeli do onega, kar si že zdavna želimo. Kako strastno, kako hudobno so delali naši nasprotniki. Združili so se zmerni Italijani (Assoziacione politica), Progresovci in njih v prokletstvu rojeno dete „Čikorija“. Ali zastoj, vi izdajice Avstrije, zastoj, vi zaničevalci našega naroda, zastoj bile so vse vaše spletke. Zmaga je naša!

Sijajnejše zmage nismo mogli doseči, kakor je bila v 7. dan t. m. Ogromno število volilcev in ogromna naša večina nam daje pogum, da naša sveta stvar popolnem prodere do svojega cilja. 2144 proti 694 je tako gorostasen razloček, da si ga tudi mi sami nismo mogli tolmačiti. Bili smo sicer zmage gotovi, ali tolike sijajne večine si niti sanjali nismo. Upali smo dobiti večine 3 do 4 sto, ali to naše upanje se je skazalo tako negotovo, da smo kar strmeli, ko smo čuli, da ima naš dični Nabergoj 1450 glasov več. Prav zato je pa v našem narodu veselje nepopislivo, dočim Irredento z vsemi svojimi pomilovanja vrednimi privrženci tare in gloda strašna obupanost in negotovost. Propala je Irredenta, propala njena načela in vse se je vršilo tako, da se danes čudimo, da je to tako kmalu prišlo. Irredentovci hodijo in lazijo klaverni okrog, kakor mravlje, ko se jim zapali mravljišče. Ne čuješ ni besedice, ni dibati si ne upajo. Peče jih pri sreci in žal jim je, da nas ne morejo uničiti. Grozno žal! Gorje bi bilo nam, ko bi bila zmagala republikanska stranka, ni glave bi ne mogli položiti več na svoja tla. Posledice bi bile za nas neznosne, ali ker je pa zmaga naša, bodemo pa sedaj nastopili krepkeje, in kdo zna, da nam Bog večni tudi ne bode pomagal, da

se v mestnem zboru število naših poslancev pomnoži. Blažena nam bodi bodočnost. Koliko denarja je potrosila „Irredenta“, koliko potov je storila, ali vse je zastoj, propala je in sicer tako grozno propala, da se nikdar več ne dvigne. Nad 10.000 gld. (deset tisoč gld.) zbrala je ta druhal, da nam konča naše politično življenje na Adrije obalah, ali vseh 10.000 gld. ni pomagalo, šlo je vse rakom žvižgat in ko bi jih bilo še 10krat toliko, bi bilo vse zastoj.

Nasprotnik imel je naš narod za prelaskove-ren ali sedaj se je pokazalo, da je naš okoličan zaveden, in da je navdušenje v njem vzbudilo ravno preveliko zatiranje od one ostudne irredentovske stranke. Našo zmago slavi naš narod s tem, da prižiga po gričih kresove, zbirajo se pevci, pevajoč zmagonosne pesni, in razsvitlujejo se sela naše okolice. Te plemenite, te zlate zmage je vesel vsak pošten Avstrijec, in najbolj veseli smo jo pa mi. Okoličani pripeljali so s seboj na volišče može silno visoke starosti. Bil je jeden mož 101 leto star, drugi 99 in več nad 90. To dragi moji je ljubezen, taka ljubezen vzbuja v mlačnih srcih vročo kri in dopelje nas do zmage. Italijanom samim upal je pogum, ko so videli naše miljene starčke s srebrno belimi lasmi stopati na volišče. Slava vam častiljivi možaki v sreci vas hočemo ohraniti in se ravnati po vašem izgledu. Blagor narodu, ki ima tako krepke sinove! Da bi bili Italijani vsem našim možakom, ki plačujejo davek dali volilno pravico, bi bili mi imeli nad 3000 glasov. Ali osleparili so naše volilce skoro v vsakej vasi za več ko 50 glasov. Ali vendar je zmagala naša sveta stvar in Irredenta se danes obupana valja v prahu prokletstva, ker sama se je obsodila in razjedla se bode ter zginila s površja, kakor kafa. Slovani v Trstu pa naprej, ker zmaga je naša! Concordia skopala si si sama grob, ulezi se sedaj k počitku in mi ti zapojemo miserere. Hvaležni pa moramo biti Concordiji, ker ravno ona nam je vzbudila narod, kajti drugače ne bi bilo polovico tega navdušenja. Najbolj nas pa tolaži to, da je pričela naša vlada uvidevati, da smo jej mi potrebni, in da le Slovan bode ohranil na obalah Adrije avstrijsko čut in branil Avstrijo navalov sovražnika.

— a. —

Domače stvari.

— (Šuklje contra „Slovenski Narod“.) Zaradi notice „Kdo Mu je kos?“ poslal nam je bil prof. Šuklje popravek, katerega pa nismo vsprejeli. Vsled tožbe Šukljejeve bila je za danes dopoludne ob 9 uri pri tukajšnji c. kr. okrajni m. del. sodnji razpisana obravnava, h kateri sta o pravem času prišla naš urednik g. Železnikar in urednik „Slovenca“ g. Jerič. Oba prišla in čakala sta zaman, kajti Njega ni bilo, ampak poslal je brzojavko, da ne utegne.

— (Presvetli cesar) potrdil je izvolitev gosp. Petra Grasselli-ja županom Ljubljanskim.

— (Čujte, čujte!) Kakšen duh veje sedaj pri nas, kaže najbolje naslednja, popolnem istinita dogodbica: K odličnemu dostojanstveniku v Ljubljani prišel je nedavno nek avskultant vprašat: kako to, da ni imenovan sodnijskim pristavom, saj mu je vender Šuklje obljubil mesto pristava. V zadregi smo, komu bi se bolj čudili, ali naivnemu avskultantu, ki takim obljubam veruje in s takim vprašanjem moti itak z delom preobloženega dostojanstvenika, ali pa Šukljeju, ki po avskultantovih besedah, kar „brevi manu“ službe oddaje, seveda službe „in partibus“. Mi bi avskultantu svetovali, da ker je že tako trdno verjel sladkim besedam, da stori še jeden korak dalje in gre k Šukljeju po — dekret.

— (Velegrad in Praga.) V českem narodnem gledališču v Pragi bodo slovenski gostje navzočni pri dveh predstavah. Prvi večer bode se pela slavnega Františka Dvořáka krasna opera „Dimitrij“; drugi večer pa predstavljali Ladislava Stroupežnického razkošni izvirni veseli igri: „Zvikovský rarášek“ in „Pani mimistrová“. — Po dnevi bodo si ogledali vse znamenitosti Praške, posebno starodavni Višehrad na katerem je stolovala Libuša, in pa staroslavni kraljevski grad na Hradčanech. Ako bode mogoče, priredil se bode tudi kratek izlet v lepo okolico Praško.

— (Umrl) je včeraj ob 11. uri po noči g. Kapretz, predsednik c. kr. dež. sodnije v Ljubljani v 64. letu svoje dobe. Pokojnik bil je v vseh

krogih prebivalstva priljubljen in spoštovan. Bodi mu blag spomin!

— (O volitvah na Koroškem) ima zadnji „Mir“ več prav zanimivih podrobnosti. Mej drugim piše: „Nekemu volilcu iz Črne je obetal nemško-liberalec, da ga hoče zastoj peljati v Velikovec in vse plačati, kar bo mej potom zajedel in zapil. Črnjan pa je rekel: „Tja me boš že peljal nazaj, pa ne!“ Ko je jedini Tempohar iz Rude volil Laxa, rekel je jeden slovenskih volilcev: „Dobro je vender, da imamo jednega mej seboj, ki nam je povedal, katerega kandidata ne smemo voliti.“ Ko je bila zmaga gotova, splazil se je nemškoliberalni agitator Mačnik kislega obraza iz dvorane. Kmetje pa so rekli, da preliha „mačkine solze“. „Pošteni naši kmetje so premagali vse skušnjave, akoravno so večidel denarja potrebni, ohranili so pa dobro voljo do konca. Po zmagi je bilo veselje velikansko. — Iz Slov. Plajberga je 3 ure v Košentavar. Nek star bolehen mož je ležal že dan pred volitvijo doli, da bi pripomogel k zmagi. Sin je šel potem z voli za njim, da ga je peljal domu. V Celovci pa imajo volilni prostor pred nosom, pa jih več ko polovica ni prišlo k volitvi.“

— (Deželna razstava v Celovci) otvorila se bode v 25. dan julija t. l.

— (Toča) je pobila po občinah Slovenji Šmihel in Šmarjeta pri Velikovci. Pobirajo se mili darovi. Kdor hoče pomagati tem slovenskim bratom, ki so se ravno letos tako moško obnesli pri volitvah, naj pošlje podporo na uredništvo „Miru“.

— (Iz Selc) se nam piše. V „Slovenskem Narodu“ od 8. junija t. l. št. 127. se je poročalo o premetenem tatu, katerega so policaji v Ljubljani prijeli, Janezu Klemenčiču iz Selc. Ker je v Selcih in v tukajšnji okolici mnogo poštenih rodbin z imenom Klemenčič in tudi več oseb z imenom Janez Klemenčič in da ne bodo torej čast. čitalci „Sl. Naroda“ kako napčno osebo misliti, naj služi o pojasnilo sledeče: Imenovani Janez Klemenčič je nezakonski sin Marije Klemenčič, rojen v Kranji, ter samo po njegovi nezakonski materi, katera je bila v Dražgošah doma, v Selško občino pristojen.

— (Umor.) V noči 7. t. m. našli so na železnici mej Zagrebom in Zidanim mostom blizu vasi Stenjevec mertveca, katerega je vlak, ki vozi ondi mimo ob polu 11. uri, povozil. Kolesa vagonov so truplo skoro čez sredo prerezala. V 8. dan t. m. na lice mesta prišedši preiskovalni sodnik zapazil je takoj, da je bilo ondu, kjer so truplo našli, razmerno prav malo krvavih sledov. Iz tega je sklepal, da se je truplo že mrtvo nalašč na železnico položilo. Preiskovalni sodnik odredil je, da se truplo položi na železniški nasip in z vejevjem pokrije. A občinsko predstojništvo v Stenjevci dalo je mrtveca zagrebsti in ko je prišla komisija z zdravnikom, morali so ga izkopati. Po obleki sodeč, bil je umorjenec plavičar iz Savinjske doline. Obstreljen je bil na glavi, a bolj iz daljave, kajti svinčena zrnja neso črepinje prebila. V drugič pa je bil ustreljen v trebuh in sicer tako blizu, da je bila koža osmojena.

— (Sudanci v Ljubljani.) Že par dnij naznanjevana „sudaneška karavana“ pripeljala se je preteklo noč v Ljubljano in se bode predstavljala v cirkusu na cesarja Josipa trgu. Kakor čitamo v Tržaških listih, so ti južni gostje velezanimivi, posebno slikovit pa njih vojaški ples z ostro brušenimi asagaji.

— (Razpisano) je mesto c. kr. okrajnega sodnika v Kranji. Prošnje do 28. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. maja. V mestni skupini Zadar-Šibenik-Hvar-Starigrad-Korčula voljen je kandidat narodne stranke in deželni poslanec Ante vitez Supuk s 1130 glasovi proti Lapeni, ki je dobil 836 glasov. V skupini Splet-Markarska-Dubrovnik-Kotor-Perast-Ercegnovi pa profesor Lovro Borčić, tudi kandidat narodne stranke s 791 proti grofu Bondi s 525 glasovi.

London 11. junija. Kraljica se povrne koncem prihodnjega tedna v Windsor.

London 10. junija. „Standard“-ova vést, da je Gladstone odpotoval v Balmoral je neosnovana. Gladstone je še tukaj. Govori se, da se bode kraljica kmalu vrnila, da se osobno dogovori z ministri in voditelji konservativcev. „The Evening Standard“ je pooblaščen izjaviti, da ko bi kraljica pozvala konservativce, bi vodje stranke sestavili kabinet.

Madrid 10. junija. Včeraj zbolele štiri osebe za kolero, jedna umrla. Velika prestrašenost. Mnogo rodbin je ostavilo mesto.

Tržne cene v Ljubljani

dné 10. junija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.85	Surovo maslo,	85
Ječmen,	5.86	Jajce, jedno,	2
Oves,	3.57	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.71	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.85	Telečje,	58
Koruza,	5.85	Svinjsko,	66
Krompir,	4.40	Kostrunovo,	38
Leča,	8	Pišanec,	30
Grah,	8	Golog,	17
Fižol,	8.50	Sen, 100 kilo,	178
Maslo, kgr.	92	Slama,	169
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	720
Špeh frišen,	54	mehka,	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. junija	7. zjutraj	734.86 mm.	15.3° C	brezv.	jas.	
	2. pop.	734.10 mm.	29.0° C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.02 mm.	19.2° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 21.2°, za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 50	kr.
Srebrna renta	83	10
Zlata renta	108	40
5% marena renta	98	50
Akcije narodne banke	859	—
Kreditne akcije	238	60
London	124	30
Srebro	—	—
Napol	9	85 1/2
C kr cekini	5	86
Nemške marke	60	90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	30
Ogrska zlata renta 4%	98	80
„ papirna renta 5%	92	85
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemij ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	113	50
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	212	—

Zahvala.

Za brezštevilne dokaze toli presrečnega sočutja ob smrti neizmedno ljubljenega, nepozabljivega so-
proga, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

JOSIP-a REICHMANN-a,

za mnogobrojno spremstvo k pos. ednjemu počitku, daritvjem prekrasnih vencev in sploh vsem, ka-
teri so na kakršnikoli način poslednjo čast po-
kojnemu izkazali blagovohili, izrekajo najiskre-
nejšo zahvalo

žalnoči ostali.

Ljubljana, dné 10. junija 1885. (353)

Št. 7068.

(345—2)

Razglas.

Vsled razsodila visocega c. kr. deželne šol-
skega sveta z dne 14. decembra 1884. leta štev.
2630/D. š. sv. je ljubljanski mestni občini do za-
četka šolskega leta 1885/86. osnovati **jedno javno
deško in jedno javno deklško ljudsko
šolo z nemškim poučnim jezikom.** Zatorej
se bode s početkom prihodnjega šolskega leta, če
bo treba, otvoril prvi razred teh šol.

Da se zvé o pravem času, kaj bo v to svrho
treba preskrbeti glede šolskih prostorov in glede
učiteljskega osebja, pozivljejo se vsled naročila vi-
sokega c. kr. deželne šolskega sveta z dne 21.
aprila leta 1885 štev. 246/D. š. sv. roditelji in njih
namestniki, da do **15. dne junija 1885** otroke,
kateri bodo do začetka šolskega leta 1885/86. do-
speli v leta šolske dolžnosti, oglašé pri c. kr. mest-
nem šolskem svetu (v magistratu II. nadstropji) in
ob enem izjavijo, ali so za sprejem otrok v ljud-
sko šolo s slovenskim ali v ono z nemškim poučnim
jezikom, pri čemer je roditeljem ali njihovim na-
mestnikom na prosto voljo dano, da svoje otroke,
oziroma varovance in varovanke upisati dadó ali v
šolo s slovenskim ali v šolo z nemškim poučnim je-
zikom.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 25. dan maja 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	7— zvečer	7:15 zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popol.	—
Mürzschlag	10:29	10:36	2:05 po noči	5:20	5:55 zjutraj
Gradec	12:28 po noči	1— popol.	6— zjutraj	9:20 zvečer	10:50 dopol.
Maribor	1:49	2:27	8:20	11:30 po noči	2:32 popol.
Pragersko	2:16	—	9—	12:10	3:35
Celje	3:15	3:53	10:30 dopol.	1:45	6—
Laški Trg	—	4—	10:46	2:04	6:23
Zidani Most	3:51 zjutraj	4:44	11:40	2:45	7:11 zvečer
Litija	—	5:29	12:33	3:43	8:32
Ljubljana	5:12	6:14 zvečer	1:29 popol.	5:40 zjutraj	10:20
Postojana	6:30	7:55	3:37	7:50	1:58 po noči
Št. Peter	6:52	8:19	4:08	8:22	2:48
Divača	7:19	8:53	4:46	9—	3:59
Nabrežina	8:16	9:39	5:54	10:14 dopol.	5:40 zjutraj
Trst	8:42	10:05	6:30 zvečer	10:50	6:30

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	8:30 zvečer	7— zjutraj	10— dopol.	9:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina	9:19	7:32	10:51	7:17	8:44
Divača	10:03	8:27	11:57	8:31	11:05
Št. Peter	10:33	9:03	12:54 popol.	9:25	12:34 po noči
Postojana	10:51	9:24 dopol.	1:21	9:51	1:16
Ljubljana	12:07 po noči	10:52	3:07	12:20 po noči	5— zjutraj
Litija	—	11:31	3:57	1:15	6:17
Zidani Most	1:24	12:40 popol.	4:59	2:22	7:50
Laški trg	—	1:03	5:22	2:47	8:25
Celje	1:59	1:20	5:42	3—	8:54 dopol.
Pragersko	3:02	—	7:13 zvečer	5— zjutraj	11:15
Maribor	3:29	2:44	7:53	5:55	12:30 popol.
Gradec	4:55 zjutraj	4:15	10:25	8:20	4:35
Mürzschlag	6:57	6:33 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopol.	9:35 zv. Prih.
Dunaj	10— dopol.	9:40	6— zjutraj	4:10 popol.	—

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Prodajalnica

tik cerkve v **Rečiskem trgu** v gornji savinski dolini se
tako v **najem** odda. Več pové

Janez Smodiš,

(347—2) posestnik v **Rečici**, pošta **Mozirje**.

Ptujska vina.

1884. leta malo rezno gld. 8 do 12
1883. „ milo in fino „ 13 „ 16
1884. „ mar-vino svitlorudeče „ 11 „ 14
pravi vinski jesih „ 11 „ —

prodaja na hektolitre (313—3)

Kravagna v Ptui.

**Na cesar Josipovem trgu v Ljubljani v
tam zgrajenem cirkusu**

bode

SUDANEŠKA KARAVANA

iz vojakov in privržencev Mahdijeveh,

prišedša čez Trst naravnost iz Afrike, na potu k svetovni razstavi v Antwer-
pen, dajala p. n. občinstvu iz Ljubljane in okolice predstave, in sicer od čer-
tka 11. do uštevši nedeljo 14. junija.

**Sudaneška kara-
vana** sestoji iz 16 oseb
raznih rodov: grozoviti Ha-
dendod, Beni-amer, Takriri,
Marea, Hallenga, Dobana,
Jalin, Kunama. Pri sebi
imajo svoje orožje, vojno,
potno in hišno opremo, svoje
tokule in šotere iz plahi,
potem pet velblodov za
ježo, sudanske ovce, koze,
osle za ježo in gazele.

Vse predstavlja živo
potniško sliko, h kratu pa
pogled v zanimive stepe in
puščave Srednje Afrike.

Sudanci bodo izvajali svoje vojne in orožne plesse, kazali, kako se
osedlajo in razsedlajo dromedari, kako na dromedare nakladajo in razkladajo,
kazali tedaj v pravej podobi karavane, ki potujejo po puščavah. Njih domače
šege, dela in orožne predstave izvajajo tako točno, da smemo smelo trditi,
opazujoč te sinove puščave, da se je še javljeno kedaj ponujal tako velezani-
miv antropologičen in etnografičen prizor.

**Predstave vsak dan dopoldne od 10. do 1. ure in popoldne od
3. ure dokler se stemni.**

Ustopenina: I. prostor 40 kr., II. prostor 20 kr. Otroci plačajo na prvem
in drugem prostoru polovico. Vojaki do narednika na II. prostoru 15 kr.

K tej velezanimiv predstavi vabi in prosi za blagovoljni ozir podjetnik
(354) **H. MÖLLER**, živalski trgovec iz Hamburga.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.